

ערפנא: 6. ויאמר - וקאל ליהון אנכאן סלאם לו וקאלו סלאם והוודא רחל בינתו גאייה מע אלגנאם: 7. ויאמר - וקאל הוודא עאר אליום עעים לם וקת ינגימיע אלבוש סקו אלגנאם ומצו רעו: 8. ויאמרו - וקאלו לם ניגציר חיתא אלדי ינגימעו גמיע ליקטועה וידחבלו אלא אלחגאר מן עלא תים אלביר וניסקי אלגנאם: 9. עודנו - עאדו מכלים מעו ורחל איגית מע אלגנאם אלדי לאבוהא אין רעייה היא: 10. ויהי - וכאן כאלדי נצר יעקוב אלא רחל בינית לבן אכו אמו ואלא גנאם לבן אכו אמו ותקדם יעקוב ודחבל אלא אלחגאר מן עלא תים אלביר וסקא אלא גנאם לבן אכו אמו: 11. וישק - וקבל יעקוב לרחל ורפע אלא צוטו וביכי: 12. ויגד - וכבר יעקוב לרחל אין אכו אבוהא הוא ואין איבין רבקה הוא ורגדית וכברית לאבוהא: 13. ויהי - וכאן כיסמוע לבן אלא סמע יעקוב איבין אכתו ורגד למלאקיתו וענק לו וקבל לו וגאבו לביתו וחכא ללבן אלא גמיע אלכאלם הדוליי: 14. ויאמר - וקאל לו לבן פקט עצמי ולחמי אנתא וגלס מעו שהר זמאן: 15. ויאמר - וקאל לבן ליעקוב אנכאן תחקיק אכי אנתא וכדמתני בילש כאביר לי איש אגרתך: 16. וללבן תנתין בנאת איסים ליכביריה לאה ואיסיס זגיריה רחל: 17. ועיני - ועיון לאה רכוואת ורחל כאנית חסנית אלצורה וחסנית אלמנצר: 18. ויאהב - וחב יעקוב אלא רחל וקאל אכדמך סבע סנין פי רחל בינתך אלזגיריה: 19. ויאמר - וקאל לבן חסין אעטי ולך ליהא לך מן אעטי ליהא לרגול אכיר גלוס מעי: 20. ויעבד - וכדאם יעקוב פי רחל סבע סנין וכאנו פי חצירתו כי אייאם קלילין פי מחבתו ליהא: 21. ויאמר - וקאל יעקוב אלא לבן האת אלא זוגתי אין כימלו אייאם כידימתי ואגי אליהא: 22. ויאסף - וגמע לבן אלא גמיע ארגל אלמכאן וציניע צייפיה: 23. ויהי - וכאן פיל עישא ואכד אלא לאה בינתו וגאב ליהא אליה

אלארץ אלדי אנתא מטגיע עליהא לך אעטיהא ולנסלך: 14. והיה - ויכון נסלך כי טראב אלארץ ותנמא גרבי ושרקי ושמאלי וקיבלי ויתברכו פיך גמיע אטוואיף אלארץ ופי נסלך: 15. והנה - והוודא אנא מעך ואחפעך פי אלדי תימצי וארגעך אלא אלארץ האדי אין לם אתרכך חיתא אלדי אנכאן צניעית אלא אלדי כלמת לך: 16. וייקץ - ופק יעקוב מן נומתך < וקאל תחקיק מווגוד אללה פיל מכאן הדא ואנא לם עריפית: 17. ויירא - וכף וקאל איש לימכיף אלמכאן הדא ליס הדא פלאכין בית אלרב והאדא באב אלסמא: 18. וישכם - ובכר יעקוב פיל ציביח ואכד אלא אלחגאר אלדי געל תחת ראסו וגעל ליהא מצטביה ועכב זת על ראסהא: 19. ויקרא - וסמא אלא איסיס דאליך אלמכאן בית אל ופלאכין לוז איסיס אלקרייה לל אוולנייה: 20. וידר - ונדר יעקוב נידיר קאיילא אנכאן יכון אלרב מעי ויחפעני פי טריק הדא אלדי אנא מצי ויעטי לי טועאם ליאכול ותוב ליאלביס: 21. ושבתי - וארגע פי סלאם אלא בית אבי ויכון אללה לי לל רב: 22. והאבן - ואלחגאר האדי אלדי געלת מצטביה יכון בית אלרב וגמיע אלדי תעטי לי עישיד אעשרו לך:

כט

1. וישא - ורפע יעקוב רגליה ומיצי ארץ בנין שרק: 2. וירא - ונצר והוודא ביר פיל חקליה והוודא תם תלאת קטועה גנאם ברכין עליהא אין מין דאליך אלביר יסקו ליקטועה ואלחגאר כביריה עלא תים אלביר: 3. ונאספו - וינגימעו תם גמיע ליקטועה וידחיבלו אלא אלחגאר מן עלא תים אלביר ויסקו אלא אלגנאם וירגעו אלא אלחגאר עלא תים אלביר למכנהא: 4. ויאמר - וקאל ליהון יעקוב אכוותי מנין אינתו וקאלו מן חרן ניחנא: 5. ויאמר - וקאל ליהון אנכאן עריפתו אלא לבן איבין נחור וקאלו

יונהרגזאן 1996, עמ' 90. ראוי לציין שיהודי עיראק תרגמו את הפועל העברי בפרק זה בשורש הארמי נגד'ר, כמו ת"א. ראה אבישור 1993, עמ' 15-16. 17. רכות - רכות, אך ב: היסנת - יפות, כת"א (יאין), וכן תרגם רס"ג: חסנתאן. והעיר אברהם בן הרטבי"ם: אלמתרגם ואלשארר ירון אן רכות צפה גמאל, ובחסב דלך לם יכן פיהא טסתחמנא סוי עינאהא - המתרגם (ת"א) והמפרש (רס"ג) סוכרים כי רכות תואר של יופי, ולפי זה לא היה בה איבר יפה חוץ מעיניה (עמ' 3). 21. ימי - ימי עבודתי. ב: אייאמי - ימי. ואבוהא - ב: ואדכול, וכן ב. 23. בערב - ב: פיל גירוב - נרדפים.

15. עמך - ב: בעורתך, כת"א (בסעדך). 16. ה' - ב: אווקר אללה - כבוד ה'. 17. בית אלהים וזה שער השמים - ב: בית מקדס אלרב, והדא בב קיבאל אלסמא - בית מקדש האלהים, וזה השער מול השמים. הסיום כת"א (ודין תרע קביל שטיא). 18. ויצק - וצכב = וסכב.

כט

3. וגללו - וכן בהמשך הפרק בפסוק 8. בפסוק 10, ויגל, תרגם אותו בשורש דחב"ל. הצורה התקנית בלהגי סוריה היא דעב"ל. ראה ברתלמי 1935, עמ' 240. וכן בלהגי לבנון. ראה פריחה 1947, עמ' 54. וכן בלהגי עיראק. ראה